

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

28 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Grigoraș Mihail și avocatul acestuia, Bobu Petru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 21 noiembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2015, în cauza penală în privința lui

Grigoraș Mihail Vasile, născut la 24.05.1964, originar și domiciliat în or. Strășeni, str. Chișinăului 37 „A”.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.05.2014 – 21.11.2014 (prima instanță);

2. 23.12.2014 – 19.05.2015 (instanța de apel);

3. 05.08.2015 – 28.10.2015 (instanța de recurs ordinar).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 21 noiembrie 2014, Grigoraș Mihail a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită s-a adăugat integral pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Grigoriopol, mun. Chișinău din 27 mai 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate de avocat pe un termen de 5 ani.

Prin aceiași sentință a fost condamnat și Galoi Veaceslav, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că inculpatul Grigoraș Mihail pe la sfârșitul lunii ianuarie 2014, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în urma înțelegerii prealabile și de comun acord cu prietenul său, Galoi Veaceslav, prin abuz de încredere și înșelăciune, profitând de faptul că el este avocat și se află cu colega sa, avocata Croitor Irina, în relații de încredere reciprocă, îi cunoaște unii clienți ai acesteia, prin inventarea unui pretins caz dubios, a informat-o și a asigurat-o pe ultima că este documentată și urmează să fie reținută pentru luare de mită de către Centrul Național Anticorupție.

Inculpatul Grigoraș M., acționând în vederea camuflării acțiunilor sale

infracționale, l-a prezentat părții vătămate Croitor Irina pe Galoi Veaceslav ca prieten al său și ca pretins angajat al CNA, care îi poate acorda protecție în vederea exonerării ei de a fi investigată într-un caz de corupție în schimbul sumei de 4000 lei.

Ulterior, inculpații acționând în vederea realizării acțiunilor ilegale pînă la capăt, tot în acea zi, după orele 19:00, potrivit unei înțelegeri prealabile, s-au deplasat în subsolul barului „Chircu” din or. Strășeni, unde inculpatul Grigoraș M., continuînd insistent să o convingă în mod eronat pe Croitor Irina, că este documentată de CNA și o poate ajuta să scape de investigațiile inițiate în privința ei, împreună cu Galoi V., a dobîndit și însușit de la aceasta suma de 4000 lei, cauzînd părții vătămate Croitor I. o daună materială considerabilă.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către inculpatul Grigoraș Mihail, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În motivarea apelurilor a indicat:

- probele nu confirmă vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate și au fost apreciate contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar instanța urma să pronunțe o sentință de achitare;

- organul de urmărire penală nu a luat toate măsurile în vederea descoperirii infracțiunii, iar probele administrate nu confirmă săvîrșirea infracțiunii de escrocherie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2015, pronunțată integral la 16 iunie 2015, apelurile au fost admise, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărîre, prin care lui Grigoraș Mihail în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita profesia și funcția de avocat pe un termen de 2 ani.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepsei numite cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Grigoriopol, mun. Chișinău din 27 mai 2014, lui Grigoraș Vasile i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita profesia și funcția de avocat pe un termen de 5 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța a menționat, că prima instanță a apreciat probele prin prisma art. 101 Cod procedură penală și just a stabilit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și anume prin declarațiile părții vătămate Croitor I., ale martorului Gălușcă Gh., cît și prin materialele cauzei, iar motivele invocate în apeluri nu și-au găsit confirmare, fiind neîntemeiate.

Colegiul a considerat corectă concluzia instanței referitor la vinovăția inculpatului Grigoraș M., iar probele combat argumentele inculpatului, precum că învinuirea înaintată și starea de fapt constatată de prima instanță nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța a apreciat critic afirmația inculpatului precum că, nu a existat înțelegere prealabilă de a o deposeda prin înșelăciune pe Croitor I. de bani, deoarece nu corespunde adevărului și este dată de către inculpat cu scopul eschivării de la răspunderea penală, escrocheria în privința părții vătămate a fost comisă prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu prietenul său, inculpatul Galoi Veaceslav.

De asemenea, Colegiul la versiunea menționată a conchis, că chiar dacă Croitor Irina nu i-a transmis direct inculpatului Grigoraș M. careva sume de bani, partea

vătămată aflându-se cu Galoi V., ultimul s-a prezentat că este angajat la securitatea internă a CNA, ulterior l-a telefonat pe Grigoraș M. și Croitor Irina luînd receptorul l-a recunoscut după voce pe ultimul și care i-a zis „vorbește cu el deschis că e băiat de al nostru” referindu-se la Galoi V., ceea ce incontestabil denotă faptul că Galoi V. a comis escrocheria în privința părții vătămate în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Grigoraș M.

Mai mult, în timpul discuției inculpatul Grigoraș M. i-a spus părții vătămate că trebuie să-l mulțumească pe Galoi V. ca el să meargă cu băieții undeva într-un bar. La cele auzite l-a întrebat dacă suma de 3000 lei, e suficientă, la care inculpatul Grigoraș M. i-a spus să-i transmită lui Galoi V. suma de 4000 lei și nu suma de 3000 lei.

La individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 16, 61, 75, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel a conchis a-i aplica o pedeapsa redusă sub formă de închisoare.

5. Hotărârile judecătorești sînt atacate cu recursuri ordinare de inculpatul Grigoraș M., prin intermediul oficiului poștal la 09 iulie 2015 și de avocatul său, Bobu Petru, la data de 10 iulie 2015, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care au solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat.

5.1. În argumentarea recursurilor au invocat:

- instanțele judecătorești au apreciat incorect circumstanțele de fapt ale cauzei cu concluzionarea neîntemeiată asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, iar probele nu au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală;

- hotărârile contestate sînt neîntemeiate, bazîndu-se pe declarațiile părții vătămate și ale inculpatului Galoi V., care au fost apreciate eronat;

- între inculpați nu a existat înțelegere prealabilă de a o deposeda pe partea vătămată de bani, Grigoraș M. nu a contribuit ca partea vătămată să-i transmită lui Galoi V. suma de bani, la care nu are nici o atribuție, nefiind demonstrat faptul dobîndirii ilicite a banilor prin înșelăciune sau abuz de încredere;

- din analiza probelor rezultă că în acțiunile inculpatului n-au fost confirmate fapta și elementele infracțiunii;

- cauza a fost judecată în lipsa părții vătămate;

- instanța și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate de prima instanță, care nu au fost verificate în ședința de judecată și nu au fost consemnate în procesul-verbal, nefiind respectate prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, nemotivînd soluția de vinovăție în privința inculpatului, astfel fiind încălcate exigențele art. 6 CEDO.

6. Procurorul a depus referință asupra recursurilor, solicitînd declararea inadmisibilității acestora, din motiv că temeiurile invocate de recurenți nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, că probele au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs

examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Recurenții au invocat în recursuri ca temei de casare pct. 6), 8) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii, însă, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor înaintate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Colegiul penal reține, că instanțele de judecată judecînd cauza, verificînd și apreciind probele în ședința de judecată, în conformitate cu prevederilor art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, au stabilit toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurenți, menționate la pct. 5.1 din decizie, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată și expusă la pct. 4.1, soluție, care este susținută și de instanța de recurs, și a cărei reluare nu se mai impune.

La fel, instanța de recurs menționează, că dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, nu se conține în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de recurenți nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrilor recurate, ca fiind ilegale.

De asemenea, Colegiul constată că, instanța de apel, judecînd apelurile a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, și-a motivat soluția adoptată în baza probelor administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, fapt reflectat în procesul-verbal al ședinței de judecată, oferind răspunsuri la toate motivele invocate în apeluri, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor legale.

Colegiul penal relevă, că sunt neîntemeiate argumentele recurenților precum că instanța de apel și-a bazat concluziile sale pe aceleași probe cercetate de prima instanță, în care partea vătămată nu a fost audiată în ședința instanței de apel, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d. 89-104, vol. 5) și lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal, partea apărării a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa părții vătămate, fiind audiat inculpatul, iar procesul-verbal al ședinței de judecată, nu a fost obiectat de către părți în ordinea prevăzută de legislația procesuală.

Mai mult, instanța remarcă că recurenții expun propria opinie asupra problemei de apreciere a probelor reținute de instanțe, optînd pentru soluția achitării. Aceasta este o solicitare, dar care nu poate fi temei de reexaminare a cazului în aspectul reaprecierii circumstanțelor de fapt și de drept deja stabilite. În recursuri autorii supun analizei probele administrate, însă, le apreciază conform propriilor opinii și care le interpretează din punctul lor de vedere, aceasta fiind o poziție aleasă în scop de apărare.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se impune soluția inadmisibilității recursurilor înaintate în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Grigoraș Mihail și avocatul acestuia, Bobu Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2015, în cauza penală în privința lui **Grigoraș Mihail Vasile**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 noiembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru